

„Soča“ tiskana vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.
Pol leta „ 2.
Četrt leta „ 1.

Pri oznanilih in tako tudi pri „po slavičah“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanski ulici.

Dopisi naj se pošiljajo vredništvu naročniku pa opravniku „Soče“, ž. g. Andreju Tabaj-u Via Canonica N. 3 v St. Roku v Gorici.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravištvu.

Naše pravosodstvo.

II.

Naj označimo še prepirne obravnave. Tudi za te velja načelo, da se imajo pravde za slovenske stranke obravnavati v slovenskem jeziku. Prayde za male zneske in pa one, ki se obravnavajo po okrajšenem postopniku, vršijo se večinoma brez odvetniške pomoči ker take tožbe ali sestavljajo stranke same ali pa jih pri c. k. sodnijah ustmeno na zapisnik naznanjajo. V kakem jeziku da se vrše te pravde je odvisno od slovenskih strank in dotičnih sodnikov; ako hočejo slovenske stranke, da se bodo te pravde obravnavale v slovenskem jeziku, naj to tirjajo odločno od sodnikov, kateri imajo ali bi vsaj morali itak imeti v zalogi dotične slovenske tiskovine, katere nič več ne stanejo, kakor nemške ali laške, in če jim sodnik ne spolne njih tirjatve, naj se pa pritožijo na višje sodnije in oblasti. To velja tudi za razsodbo, katera se mora dosledno glasiti tudi v slovenskem jeziku, ako se je v tem jeziku vršila obravnava. Treba je toraj svoje pravice le odločno tirjati, ker drugače jih gotovo ne bomo nikdar dosegli.

Večje pravde obravnavajo se po rednem pravnem postopniku s pomočjo odvetnikov in sicer ustmeno pri c. k. okrajnih sodnijah, pismeno pa pri c. k. okrožni sodnji v Gorici.

V katerem jeziku se imajo te pravde vršiti, odvisi od odvetnikov.

V Gorici bivajo 4 slovenski odvetniki, kateri so popolnoma zmožni slovenskega jezika in znano nam je, da oni izdelujejo mnogo pravnih

slovenskem jeziku in dobivajo tudi razsodbe, pisane v slovenskem jeziku. Enako ravna tudi slovenski odvetnik v Tominu. Na pritožbe strank proti prvi razsodbi razsojuje c. k. nadsodnja v Trstu; ona bi morala svoje razsodbe v pravnih, ki so se vršile pri prvih sodnijah v slovenskem jeziku, izdajati v slovenskem jeziku, in to bi šlo lahko brez vsake težave, ker je pri c. k. nadsodnji mnogo višjih svetovalcev, ki so zmožni slovenskega jezika, in tudi sam gospod predsednik nadsodnji v Trstu je slovenskega jezika popolnoma zmožen v govoru in pisavi. Toda kaj se pri vsem tem godi? nadsodnja v Trstu prezira trdovratno postavne določbe o jezikovni enakopravnosti, in izdaja razsodbe le v nemškem ali laškem jeziku in se nič za to ne briga, če tudi so bile pravde pri prvih sodnijah dognane in izvršene v slovenskem jeziku in bile izdane v istem jeziku tudi razsodbe.

Ne moremo zadostno karati takega protipostavnega ravnanja c. k. nadsodnje, katera prezira postavne določbe gledè jezikovne enakopravnosti; ona bi morala marveč paziti na to, da bi se one popolnoma spolnjevale; kaker bi tudi morala nadzorovati prve sodnije, da jih natančno spolnujejo.

Te nedostadke so državni poslanci v državnem zboru opetovano oostro grajali in zahtevali od pravosodnega ministra, da za to skrbi, da se odstranijo; mi le priporočamo slovenskim strankam in slovenskim odvetnikom, da take slučaje v katerih bi se tu ali tam grešilo proti jezikovni enakopravnosti, pravosodnemu ministru naravnost naznajo in mu tako priliko ponudijo, da stori svojo dolžnost.

Če hočejo pa slovenske stranke doseči pri sodnijah jezikovno enakopravnost, naj se ravnajo po pregovoru, katerega so poznali vže Rimljani starega veka in ki se glasi: „vigilantibus jura“ to je: „le tisti bo pravico dobil kdor nad njo čuva,“ kdor za to skrbi da se mu tudi pravico deli. Da se to doseže, je treba pri sodnijah vlagati vse vioge toliko v prepirnih, kaker neprepirnih rečeh le v slovenskem jeziku, dalje zahtevati, da se tudi v slovenskem jeziku rešujejo, in kedar se to ne stori, naj se pritožimo pri višjih sodnijah, ali pa celò pri pravosodnem ministerstvu; kedar se pa poslužujejo stranke odvetnikov, tirjajo naj od njih, da tudi oni poslujejo v slovenskem jeziku, in v to svrho je treba iskati pomoči pred vsem pri slovenskih odvetnikih, držoč se načela: svoji k svojim.

Dopisi.

Iz goriške okolice. 28. maja. — Ko sem prečital izvratni dopis v „Soči“: „Rak na telesu primorskega ljudstva“, razveselil sem se jako, da se je tudi to vprašanje spravilo na dan, ki prinaša toliko škode v družinske razmere našega ljudstva in ki daje misliti marsikaterim možem, katerim je blagor ljudstva na srcu in ne na ustnicah samo. Mislim sem, da se vsi, naj si boče kedo vže pričaš „staro“ ali „Nove Soče“, vjemamo v tem da so posledice „aleksandrovanja“, v resnici žalostne in pogibeljne; toda žalibog motil sem se. „Nova Soča“ ima v števil. 18 dopis iz Rima, v katerem zagovarja g. Vodopivec, rodom iz Dornberga, aleksandrinke, češ, da te posledice niso take kakor jih je naslikala „Soča“. G. Vodopivec bi bil boljše storil, ako bi bil molčal, kajti mi vemo gotovo boljše nego on, kako posledice

LISTEK.

Črtice o popotovanji v sv. dežele.

(Dalje.)

Jaffa so vrata v sveto deželo, najstareše mesto v katerem so se ljudje vselili. Zgodovina tega mesta seže v dobo pred vesolnim potopom. Tu je zidal Noe svojo ladjo. Tam kažejo mesto kjer so še pred Noetom boginjo Keto tudi Derketo molili in ji darovali. Ta boginja je bila polovico riba, polovico žena.

Imenovano mesto je bil Jafet, Noetov sin po vesolnem potopu zopet azidal. Tako je postalo to mesto edino zavetje judovskega kraljestva. V tem kraju je bil tudi prerok Jona zasedel ladjo, na kateri se je hotel odtegniti božji zapovedi. S tem si ljudje še vedno razlagajo grozno nemirnost in nepokojnost listega morja. (Jon. I. 3.) Tu je bivala tudi pobožna kristjanka Tabita, ki je bila tudi milodarna. Ona zbolila in v kratkem vmrje. Vsi pomilujejo zgubo tolike dobrotnice. Vboge vdove so kazale obleke, ki jim je bila ranjka prikrbela. Drugi tečejo po apostelna Petra, ki je bil v malem mestu Lidda. On pride koj stopi v sobo kjer so imeli vmrlo, poklekne, vzdigne oči proti nebu ter reče: Tabita kumu! t. j. Tabita vstani. (Djanje apost. IX, 36 — 42) Peter se potem v tem mestu vstavi in sicer v hiši nekega Simona strojerja. Gotovo ti je znano, o hiši tega pobožnega rokodelca, ki je z veseljem poslancu božjemu svoje ponižno in prosto stanovanje prepustil. Peter

si izvoli mirni kraj hiše na strehi (solajo). Tu je imel prikazen o rjuhi z vsakovrstnimi živalmi, s katero ga je g. Bog opomnil, da sv. evangelij se ima ne le Judom ampak vsem ljudem, tudi Paganom ozna-nejavati.

Še to ti povem od mesta Jaffe, da ima obilno vrste in prav lepo okolico obrašeno z naj okusnejšimi Cedre, limoni in pomarančami; tudi žito in olje se od tukaj v široki svet odpeljuje. Na poti k morju kažejo, po tradiciji krščanski kakor tudi mohamedanski, hišo strojerja Simona, k kateri prideš po ozki ulici. Ni kot rečna bajtica, ktero Moševel Tabich, imenujejo. Terasa (streha) je zanimiva, kakor sem omenil, ker na tisti strehi je imel Peter prikazen. Avstrijski parobrod Hektor nas od Jafe v 7 urah pripelje skoraj do podnožja gore Karmel; t. j. do malega in v vsakem oziru prav primitivnega zavetja „Keifa.“ Od tu prideš v pol ure peš ali na somarjih do cerkve in samostana te gore. Res krasna gora. Vsa obrašena, dasiravno ne obdelana. Večinoma so cvetlice vsake vrste prav lepo dišeče, ktere je sam Bog vsadil, ali vsejal in ktere le roka božja o svojih časih zaliva. V samostanu je 24 redovnikov ki v duševnem in tudi v telesnem oziru popotnikom in obiskovalcem tega sv. kraja prav vlnudno strežejo in z vsem potrebnim oskrbujejo. Po pravici se imenuje ta gora „odor Carmeli.“ S te gore imaš kaj lep razgled! Tu občuduješ pred seboj lepoto dežele, ki se kakor živi tapet razprostira po celi gori do morja, ktero jo odaja. Le na severno stran se vidijo še precej veliki in po vseh pravilih poljedelstva in vinorejstva osnovani vinogradi, ki komej prvo grozdice imajo. Te mlade vinograde obdelujejo Virtemberški

kmetje, naseljenci, kateri hiše in stanovišča v prelepi planjavi prav po evropsko izdelujejo in ves gospodarstvo sploh tamkaj vredujejo kaker v naših deželah. Samo žalibog da niso prave vere. Njih vera je, Boga ljubiti; nobenemu hudega storiti, pridno delati, svoje otroke prav pobožno po zapovedih gojiti. Da so otroci res dobro odgojeni, sem se sam pripričal, kajti, ko se je oče iz doma odpravil, konje vpregal, da bi nas dalje od podnožja karm. gore proti Nazaretu odpeljal, pridejo štiri otroci snažno oblečeni (bilo je 4 ure zjutro). Ko je bil oče vse za pot vredil, kar so mu tudi otroci po zmožnosti pomagali in ko ima oče vže na voz stopiti, hitro otroci bližje k očetu stopijo ter kličejo mu: behüt dich Gott, Vater, behüt dich Gott! Bog te obvari Oče, Bog te obvari! in mu prav pohlevno roko poljubijo. Glej, kaj takega se na deželi, pri kmetih redko kje vidi.

Moram še opaziti, da je omenjeni oče ki nas je do Nazareta peljal, ki je tamkaj čakati moral 3 dni, ali svojim konjem stregel ali po bližnjem polju se sprehajal, večinoma bil v cerkvi ali tudi pred cerkvijo, na res lepem prijetnem prostoru. Mož ni zgubil ne časa, ne denarja, ne morale, ampak imel je le dobiček v vsakem oziru. Ko moža v Nazaretu pred cerkvijo najdem, ga nagovorim in mu rečem: No prijatelj, jutre ob tej uri bodete doma, Vaša družinica Vas gotovo srčno in vže težko pričakuje, kaj prineseš dobriim otrocičem iz teh daljnih krajev? On mi pokraže 4 križce, katere je vkupil ter je sam na mesto položil, kjer je angel Gabrijel stal in Muriji oznanilo prinesel. To bode mojim otrokom najlepši spomin in neprecenljivi čestov dar. Kar bode pa več, bom jim od teh svetih spominkov na večer in v ne-

ima aleksandrovanje na družinske razmere našega ljudstva. Vaš dopisnik je svoj dopis vže zagovarjal, vendar prosim, da daste tudi tej mojim vrsticam malo prostora v svojem cenjenem listu. Radi priznavamo, da so „aleksandrinke“ dobro plačane, da je katera tudi tretjerednica, ali radi tega ne smemo še jim priporočati aleksandrovanja, kajti moralno družinsko sto premaguje materialni dobiček. Huda leta dajo res misliti našemu kmetu, kako bi preživel sebe in družino, ali radi tega mu ne smemo še priporočati takega zaslužka.

Ker so že gospodje pri „Soči“ črnogledi in še kaj, bodo gotovo sprejeli kake „črne“ izgleda o tej reči.

Vzujemo tedaj mlado, neiskusno dekle, katero se poda v 17., 18. letu v Aleksandrijo. Pri bogatem trgovcu, ali bankirju dobi službo in stališ 2, 3 napoleona na mesec, ne da ti kopala ali žela, ampak hodi iz sobe v sobo in vozi se v lepih kočijah. Tu se mora upriličiti razmeram trgovčevim ali bankirjevim, tedaj lepo se oblačiti, lišpati itd. Tako dekle pride v 5. ali 6. letih z denarjem in „ženki“ domu v kmetako hišo. Kak razložek med Aleksandrijo in domačo vajo (recimo Dornbergom ali Privačino), med lepo palačo in kmetško hišo. Vsak mora tudi pritrčiti, da se tako dekle v tem času odvadi domačemu, kmetškemu delu. In kaj začne doma? Navade in vse kar je videla v bogati hiši, hoče doma upeljati. Sobe morajo biti „tapcirane“, na oknih morajo biti zagrinjala, kakoršnih ne vidiš še pri najprimožnijih hišah na deželi; domača, kmetška noša ne ugaja, ampak mora biti bolj „nobel“, bosa ne more stopiti še korak daleč ne in ako se taka „gospodična“ napravi praznično, morajo imeti neka nožica lahke in mehke čevlje, da ne tišdijo. Tako ravnanje ne povpešuje blagostanja našega ljudstva, kajti s tem se napravijo kmalu aleksandrinaki „napoleoni“. In ako ne vidimo takih razvad povsod, moramo to pripisovati le zdravemu čutu nekaterih starišev, kateri nočejo, da bi bila njih hčerka „gospodična“, ampak hočejo da je in ostane kmetško dekle. Toda, ko se omoži, ne ukazujejo več stariši in ona začne vse novetariči, kakor se je naučila v Aleksandriji. Taka ženaka ne zna ne gospodariti, ne delati, ampak samo lišpati se čas tratiti in denar trošiti.

G. Vodopivec pravi, da služijo aleksandrinke 2, 3 napoleona na mesec; to je morda res in skoraj verjetno. Da si pa dovilka ali navadno priprosto dekle tudi počteno priluži v par letih, rekol bi, tisočak, je jako dvomljivo, ali pa morajo biti tisti „šučki“ tako veliki, da presežejo zaslužek in v tem pomenu je Aleksandrija našim ženskam res obljubljen dežel, kjer tečejo za njih mleko okrogli napoleončki v šep. V domačiji aleksandrinke vidim neradkokrat nove hiše in čevlje so? od Aleksandrinke in da bodeš res poznal, da taka hiša ni sezidana z domačim denarjem, našol bodeš že na hiši kako znamenje, katero spominja na Aleksandrijo; tako je še krokodilja ukazala neka Aleksandrinke obesiti na pročelje svoje palače, dasi služi pošteno le 2 do 3 napoleona na mesec.

Recimo, da služijo aleksandrinke pošteno svoj

deljo obširno pravil, kako nam je Kristus sè svojo smrtjo na križu zveličanje pridobil.

Poglejte, kako priprosti mož, kmet, koršansko kulturo po svetu pobira in doma v svojo družinico zaseja, da rase in obrodi sad, sladki sad spoštovauja, ljubezni do starišev, delavnost, strah božji, sploh častni i večni blagor. Dobra vzgoja otrok ima v resnici dobre posledice; nasprotno pa slaba vzgoja le slab sad obrodi. Pomilovanja vredna je slabo vzgojena mladina.

To nam je pojasnil nek dopisnik v zadnji „Soči“, ki je pokazal žalostne posledice, kjer se otroci krščanski ne vzgojujejo ter med drugim rekel: plešišče je ognjišče in izvir, iz kterega prihaja, ter stršansko rase i se množi surovost dorasle mladine. Po zanemarjeni odgoji od mladih nog, lepše i svitljajše kulture ne bo lo doživeli nego je omenjeni dopisnik v „Soči“ v nekem konkretnem položaju pojasnil.

Gorjè otrokom, gorjè starišem, gorjè deželi, gorjè narodu, gorjè svetu ako se boljše ne bo odgojevalo mladine!

Prijatelj, vém, da sém tvojo potrpežljivost vže več kot prekočil. Namesto te naravno v sv. dežlo in po naj krajši poti, (morda po zraku naravno čez Ezedrelonsko planjavo v Jeruzalem peljati. Pa ne zamiri: Rajnik P. Olivieri, oče i režitelj obogih zamorcev se znide v enim pepotovanju v Afriko, (to mi je on ustmeno povedal) najde na parobrodu duhovnika, ki je Brevir molil. Čaka ga dokler je molitev sklenil, so k njemu vsede ter začne: Reverendo, kam se peljete? Ako je Bogu všeč, sim namenjem sveto deželo obiskati. Sveto deželo mu reče stari duhovom P. Olivieri. Sveto i naj bolj potrebno obiskovanje so duše človeške za ktere je milostljivi Bog svojega Sina na zemljo poslal. On je res v Palestini v Galilei na svet prišel ino na Kalvarji na križu za nas vmrel.

(Dalje prih.)

denar, da so tudi same tretjerednice, vendar aleksandrovanja ne moremo odobravati, ako pomislimo, kake dolžnosti ima žena do moža, mati do svojih otrok, hčerka do svojih starišev in katerih spolniti ne more.

Kako pa da služijo aleksandrinke svoje napoleone, o tem ve povedati nam najboljšo javno mnenje. Ljudje govore o takih ženskih marsikaj, a tega tukaj ne navajam. Le to naj še iz lastne skušnje omenim, da, če se katera deklišna, ki je vže enkrat bila v Aleksandriji, potem doma tudi omoži, tedaj je kmetski funt gotovo ni vzela za ženo iz „ljubezni, ampak le zarad, napoleonov“.

Ali kedo mi bode rekel, da služijo naše ženske dolgovi in druge potrebe v Aleksandrijo. Ako je pa taka ženska bila že enkrat v Aleksandriji in poplačala dolgove, tedaj bi bilo pričakovati, da vsaj po izplačanih dolgovih ostane doma. Kaj pa da. Komaj je prišla in uže odhaja. Pohlep po denarju celepi ženo in hajdi v Aleksandrijo, ako ji tu ni mož brni. Kakor so si želeli nekdanj Izraelci iz puščave v Egipt, kjer so jedli iz polnih loncev mesa, tako si žele tudi Aleksandrinke svet v Egipt. Res sredna dežela. Čudno je tudi, da se marsikatera ženska noče več vrniti domov, tola molčimo saj ona služi.

Leta 1882 priromale so bile vendar skoraj vse Aleksandrinke v svojo domačijo; priglasila jih pa ni bila ljubezen do otrok, do moža, do starišev, ampak angleške bombe, katere so švigale v mesto. Takrat se je človek lahko prepričal, kake so aleksandrinke. Na ohrasu, na noši, v govoru, v vsaj zunanosti si jo lahko spoznal. Tu se ti je pokazala dekla, katera služi 2—3 napoleona, s klobukom na glavi, v svileni obleki, tam zopet žena se zlatimi verižicami za vratom tam zopet žensko bitje sè živim „ženkom“ v naročju; tam ti je zopet govorila italijansko slovensko se je sramovala; o pobožnosti večine teh žensk pa sploh ne smem govoriti.

Kake žalostne posledice ima aleksandrovanje v naših krajih, vedó naj boljše čč. gg. duhovni, kateri so v neposredni dotiki z ljudstvom. Oni vidijo z lastnimi očmi, slišijo z lastnimi ušesi prepire, pregrehe itd. Ni čuda tedaj, da se je začelo med duhovščino v krajih, kjer se je vrnilo tako službovanje, veliko gibanje, da bi se to aleksandrovanje zaprečilo. V. č. g. župnik renški je pisal v lanski „Folium Periodicum“ o posledicah aleksandrovanja, in tudi pri pastoralni konferenci se ni o tem kar molčalo. Duhovščina trudi se, da bi zabranila ali vsaj deloma omejila aleksandrovanje, da bi vzbudila stud nad njem, a sedaj prideta „Nova Soča“ in njen dopisnik in hočeta večietni trud kar čez noč uničiti. To je nas znenmirilo. G. dopisniku v „Novi Soči“ bi svetovali, da bi odprl oči in pogledal le malo po domači vsaj in njeni bližnji okolici; „Novi Soči“ pa bi svetovali, naj ne sprejema več takih in enakih dopisov, ako ji je v resnici toliko mar za blagor našega ljudstva.

Iz Mirna, 4. junija: V noči od torka do srede so prišli tatje v hišo, kjer je občinski in poštni urad. Vse kote so preiskali in mizaice odprli, ali denara, kterega so iskali, niso našli, ker prav v torrek se ni bilo nič denara oddalo na tukajšnju pošto; odnesli so le nekaj znamenje za pisma, in prazročili škodo kakih 25 gld. Žandarmerija vže zasleduje po zločincih; tukaj sploh mislimo, da tatvize niso stariši domačini. Še nekaj naj omenim. Vže kakih pet mesecev se vlačijo v naši okolici cela tropa cigánov, ki nadlegujejo ljudstvo; mora se jim tukaj prav dobro goditi, da nas toliko časa ne zapustijo; za nekaj dni se sicer vmaknejo in odidejo do Sovolenj, pa potem se spet vrnejo, dan za dnevom hišo kar po vrsti obiskujejo in vsak izmed družbe h še imeti in prav sè silo tirja miloščino. Ker jih je kakih deset skupaj, moram vsakokrat dati naj manj 10 sočdov, kmet da pa še več, ker deli miloščino navadno v blagu. Vsi sivo vže do grla siti teh nadležnih pa tudi prekanjenih vlačugarjev. Če se ne motim, je izdal lani minister za notranje zadeve naredbo, da se mora posebno paziti na cigane in da se ima zabraniti to njihovo pohajkovanje in vlačuganje. Zdi se mi, da je ta ministerški ukaz še vedno v veljavi in da se ni še preklical. Prosimo tedaj slavno žandarmerijo, naj pride in naj nas reši te večne nadloge. Če je prepovedano drugim mirnim in pohlevnim revežem, ki so z vsakim darom zadovoljni, beračiti zunan domače občine in še se to, ako se jih zasači pri beračenju, kar tira v zapor, tedaj bi bilo le prav in vместno, da se tudi temu cigananju enkrat konec stori.

Izpod Čavna, dne 1. junija (izv. dopis).

V zadnji „Soči“ priobčeni dopis „S Krasa“ je tudi mene napotil, nekaj z vipavske strani poročati. Tudi jaz se moram boriti sè strupeno roso, katera je bila lansko leto pokončala skoraj ves vinski pridelek, in še to malo vina, kar ga je bilo ostalo, bilo je prav slabo, kisel in brez vsake moči. Opazoval sem pa, da so bile tiste terte, katere so bile poškopljene z bakrenim vitrijolom „namešanim, z japonskim,

ostale zelene do pozne jeseni in grozdje je bilo na njih popolnoma dozorelo, ter dalo prav okusno in močno kapljico.

Nasledki peronospore se kažejo pa tudi letos; trte, ki so bile lanskega leta poškopljene, kažejo lep in obilen zarod, druge pa, ki niso bile dobile tega zdravila, so skoraj brez zaroda. Pa vsaj ne more biti drugače, ker, po odpadu perja ni mogel les, ki bi imel letos dati zarod, dozoreti, in kjer ni krepkih mladik, katere pri nas imenujemo „šparone“, tudi zaroda biti ne more. Z veseljem pa morem poročati, da so letos ljudje večinoma popustili malomarnost prejšnjih let, in da so nekateri svoje trte vže poškoplili, drugi pa to delo še prav marljivo opravljajo, tako da je upati, da bode zarod ostal, trte se zopet ozdravile, in vsaj prihodnje leto bolj obilno rodilo. Pa tudi tam kjer je le malo ali nič zaroda, je neobhodno potrebno trte škropiti, ker bi drugače trte tako oslabele, da ne bodo mogle v prihodnjem letu dati zaroda, ampak da še celo pomrjejo, kar bi pa bilo za našo dolino naj večja nesreča, ko je naš glavni pridelek ravno vino. Zatoraj pozivljam tudi jaz, kakor dopisnik s Krasa vse vinogradnike, naj vsi brez izjeme trte pridno škropijo, da si ohranijo, če ne bode drugih vremenskih nezgod, vinski pridelek vsaj za prihodnje leto.

Kdor bi pa še ne vedel, kako se ima napravljati tekočina za škropljenje, naj mu povem, da je treba raztopiti v 50 litrov vode 2 kila bakrenega vitrijola, v drugi posodi pa v 50 litrov vode razmastiti 2 1/2 kila ugašenega jagna; potem se precedi skoz gosto mrežo voda z jagnom zmešana in pa raztopljeni bakreni vitrijol v tretjo posodo; tako se dobi skupaj 100 litrov tekočine za škropljenje. Vitrijol se raztopi v mrzli vodi v 12 urah. To tekočino je treba dobro s palico premešati in potem jo rabiti s škropilnicami; ko bi pa kedo ne imel škropilnice, naj se pa škropi z navadno metlico. Škropiti je treba zjutro do 11 ure in pa popoldne od 3. ure naprej, kedar solnce ne pripeka; če je pa megleno vreme se lahko delo opravlja čeli dan. V tistih urah — od 11. do 3 popoldne, kedar solnce najbolj pripeka, ne kaže škropiti, ker bi se perje preveč posmodilo.

Škropiti je treba pa vslej takó, da pade tekočina na zgornjo plat perja, in ne narobe; s 100 litri te tekočine se lahko poškopri 1000 trsov.

Le na to bi še rad opozoril vinogradnike, da je sedaj skrajni čas za to delo, in da škropljenje tudi cvetočemu grozdju nič ne škoduje.

Protí koncu raj povem še nekaj o cesti, katero gradijo podčlavske občine od Gojač do vrh Čavna, od koder vže pelje dobro in lepo izdelana cesta v trnovski gojzd. Nova cesta je vže do vrha predrtá, semtertje tuhi izdelana; po nekaterih oddelkih pa se ravno končuje; upati smemo, da bode v teku tega meseca socloma izdelana. Cesta od Gojač do vrh Čavna se smatra kot glavna črta; k tej pa je zagrabil občina Črnička še posebno cesto od Črnič naprej in tudi občinarji Vrtovinški so svojo občino zvezali z glavno črto.

Vrtovin je za to cesto veliko svoto žrtvoval, ali moral bo potem še drugi del občinski ceste predelati, ki pelje navzdol do državne ceste.

Ta nova cesta bode mnogo koristila ne le podčlavske občini, ampak vsem občinam ajdovskega okraja, ker bodo mogle po lepi in najkrajši cesti dopeljavati drva za kurjavo, kakor drugi les, ki pride v kupčijo in služi v raznovrstno porabo; s tem privržanjem si bodo pa tudi vozniki marsikaj prislužili. Z edno besedo, cesta bode v marsikaterem oziru zelo koristila in gotovo tudi pripomogla k zboljšanju gmotnega stanja tukajšnjega prebivalstva.

Politični razgled.

Deželni predsedniki onih kronovin, katerih deželni zbori so razpuščeni, so vže razpisali nove volitve in naznanili dneve, volitev: s tem pa se je tudi začelo volilno gibanje. Kaker se da soditi, bode skoraj povsod volilna borba huda, ker tu si bodeta stala nasproti Slovan in Nemeč, tam konservavec in liberalce; spet drugod se bode boril za mandat protisemit z liberalcem ali konservativcem, na Solnograškem pa, kjer je znani dvorni svetovalec in državni poslanec Lienbacher vstanovil posebno stranko, ki je neka zmes, obstoječa iz liberalcev in „bauernbudarjev“, bodo poslaniške mandate v kmečkih občinah lovili pristaši te nove stranke in pa kandidati, ki zagovarjajo in zastopajo prava, katoliško-konservativna načela. Koroški in štajerski Slovenci se nadejajo, da zmagajo v vseh volilnih okrajih, katere je do zdaj zastopal Slovenec.

Češki deželni zbor je predno se je razšel in pretrgal svoje delovanje, sprejel z ne-

ko malo premembo prvo spravno točko o razdelitvi deželnega šolskega sveta v dva oddelka in o šolskem nadzorstvu. Kaker so bila posvetovanja v komisiji dolga, prav tako dolgokrajne se bilo razprave tudi v javnih zborovih sejah. Mladočehi so hoteli na vsaki mogoči način stvar zavleči, zato so skoraj tudi k vsakemu paragrafu stavili svoje resolucije in posebne predloge in popravke. Vsi govorniki zunaj mladočeških, ki so pri tej priliki prišli do besede, kaker dr. Rieger, knez Schwarzenberg in drugi, so naglašali potrebo sprave za oba naroda in povdarjali, da je le oni pravi rodoljub, ki hoče končati prepir dveh narodov, katera je zgodovina združila in ki morata bivati v edni in isti kronovini. Posebno je še cesarski namestnik grof Thun rekel Mladočehom, da naj ne tirajo svoje jednostranske politike do skrajne meje, ker s tem bi češki narod ostal osamljen in brez zaveznikov. — Da bi mladočeški radikali dosegli svoj namen, pošiljajo svojim političnim nasprotnikom brezimna grozilna pisma; tako je dobil dr. Rieger pismo, v katerem mu žugajo, da ga bodo ustrelili kot . . . , ako se vresniči češko-nemška sprava. „Mladi“ hočejo, da mora njihova veljati, in da tu ni pogajanja; in če ne gre z lepa, mora iti z huda, z grozenjem in žuganjem. — V zadnji seji je zbor tudi sprejel postavni načrt, vsled katerega bode dala dežela 2 milijona za pristanišče v Pragi in plovbo na Moldavi.

V sredo so se sošle delegacije v Budapešti. Koj v prvi seji je skupno ministerstvo predložilo skupni proračun. Po odšteti dohodkih carinskih pristojbin ostane čiste potrebsčine 92,256.387 gl.; od teh spada na Avstrijo 63,287.881 gl. Vojni minister je zagovarjal kredit za brezdimni smodnik, ker so poskušnje pokazale potrebo tega smodnika. Izrednih troškov bode mnogo; ta izredna vojaška potrebsčina pa je tako le razdeljena: 2 milijona za repetirke, 2 $\frac{1}{2}$ milijona kot prvi obrok za brezdimni smodnik, 2 milijona za trdnjave, 1 $\frac{1}{2}$ milijon za prenosno lahkih baterij v težke in za dopolnitev močta pri pešpolkih; zraven zahteva še vnanji minister 900.000 gl. dispozičijskega zaklada. Predsednikom avstrijske delegacije je izvoljen knez Čartorisky, podpredsednikom opat Hauswirth, ogrske pa grof Ludovik Tisza in grof Zichy.

Ogrski državni zbor je s 219 proti 80 glasom odklonil predlog levičarjev o spremembi domovinske postave; Košutovcem se tedaj ta naskok ni posrečil.

**

Bavarski naučni minister dr. Lutz je dal, kaker se pše, iz zdravstvenih vzrokov svojo ostavko; princ-regent je ostavko sprejel, in mu imenoval naslednika dr. pl. Müller-ja, o katerem se trdi, da se bode potrudil za najboljše osebne razmere z najvišimi cerkvenimi dostojanstveniki.

V Parizu so zaprli več nihilistov ruskih; pri njih so našli razne tiskovine in navode, kako se delajo razstrelila. Vse sodi in misli, da so nameravali zaroto proti življenju ruskega cara.

Zagotavlja se, da odstopi sedanji ruski minister zunanjih zadev pl. Giers in da mu bode naslednik knez Lobanov, dosedanji ruski poslanik na dunajskem dvoru. To imenovanje bi pa ne spremenilo dosedanje zunanje ruske politike posebno ne glede na Avstrijo ker Lobanov je vedno na to delal, da so bili odnašaji med Avstrijo in Rusijo dobri.

Vojno sodišče v Sofiji je majorja Panica, proti kateremu je tekla tako dolga pravda, obsudilo, da bode zaradi zarote proti življenju kneza in ministrov in zaradi nameravanega prevrata vlade s tujo pomočjo vstreljen; vendar sodišče je sklenulo, da ga knezu priporoči v pomiloščenje, da ne bode prav k smrti obsojen, ampak le za nekaj let dejan v ječo. Nekateri zatoženci so tudi na več ali manj let obsojeni v ječo, drugi pa so bili poploluoma oproščeni.

Tako je tedaj končana pravda, proti možem ki bi bili lahko kmali dali povod k novi vojski na balkanskem polotoku.

Italijanski kraljevič potuje sedaj po Ruskem; pri svečanem obedu, njemu na čast napravljene, je ruski car napil kraljeviču in kraljevi obitelji italijanski. Seveda se iz takih napitnic ne da še sklepati, kaker da bi bili odnošaji med dotičnimi državami najboljši.

Domače in razne vesti.

Procesija presvetega rešnjega Telesa, katero so imeli kaker po navadi Nj. Prezvisečnost knezonadškof, se je včeraj pri najlepšem vremenu in najboljšem reju vršila. Procesije se je vdeležilo nenavadno veliko ljudstva; tudi od strani uradnikov in vojakov je bila vdeležba večja, kaker druga leta. Koj za Najsvetejšim je stopal c. kr. namestništveni svetovalec vit. Bosizio, pred duhovščino pa je šel mestni župan in z njim še štiri drugi mestni starešine. Kar se je bilo začelo nekaj let sem opuščati, se je letos spet vpeljalo, vojaki namreč so se bili letos spet na Travniku razpostavili v red, kar je svečanost le povzdignilo in povečalo. — Popoldan je bila procesija na Kostranjevici, katero so se vdeležili veterani s svojo godbo; od strani občinstva pa vdeležba ni bila tolika, kaker druga leta, ker je prav ob tisti uri bila tombola na Catterini-jevem vrtu, ki je bila privabila mnogo ljudstva, katero so bile dale prirediti nekatere gospe in katere čisti dohodek se ima obrniti v dobrodelne namene.

Imenovanje. Iustični minister je notarskega kandidata dr. Joahima Zencovich-a imenoval notarjem v Sužani; imenovani je sin dvornoga svetovaleca in predsednika pomorske in trgovinske sodnije v Trstu.

Biskup Strossmayer vnil se je iz Rima prav zadovoljen se svojimi vasehi za zjedinenje istočne razkolne cerkve. Tako poroča sam v listu do nekega pisatelja.

Dar sv. Očetu. V Gorici vmrla zlahtna gospa de Hoch zapustila je v svoji oporoki sv. Očetu 15 tisoč lir, — blizo 7500 gl. avst. volj. — raznim ustanovam v Gorici po več stotin n. pr. 300 gl. hiši usmiljenih sester, 400 gl. zavodu sv. Jožefa, 300 gl. sirotišču Contavallo, 900 gl. trem osebam, da jih razdelijo med reveže.

V sredo je imelo mestno starešinstvo javno sejo. Na dnevnem redu je bila volitev dveh podžupanov in raznih odsekov. Za podžupana sta voljena z večino glasov dr. Verzegaassi in Alf. Lenassi.

Odbor bratovščine „vednega češčenja“ razstavi tudi letos cerkveno oblačilo v hiši grofice Mat. Coronini dne 9. 10. in 11. t. m.

Ob enem prosí one gospe, ki so naročili kako obleko, naj blagovolijo poslati po dotični izdelek do 12. t. m.

Cerkvene oblačila dobile so te-le cerkve: 1. Idrija na Bači beli pluvijal, 2. Gabrije rudeči mašni plašč, 3. Branica rud. mašni plašč, 4. Volče beli mašni plašč, 5. Št. Tomaž črni mašni plašč, 6. Lokovec vijolčasti mašni plašč, 7. Podmelec zeleni mašni plašč, 8. Ravne, zeleni mašni plašč, 9. Bovec zeleni mašni plašč, 10. Drežnica en velam, 11. Pečine mašno srajco, 12. Kamnje mašno srajco, 1 roket in cerkveno perilo, 13. Ravnica mašno srajco, 14. Ravne mašno srajco, 2 pasa in cerkveno perilo, 15. Gorenja Tribuša 2 roketa in eno burso, 16. Rifenberg 2 roketa, 17. Libušnje 1 roket in 1 stolo, 18. Medanna 2 roketa in 1 stolo, 19. Kred cerkveno perilo in 1 burso, 20. Avče tapet za altar, 21. Farra rudeči mašni plašč.

„Hotel-pension“. Društvo „Južna železnica“ je vkupilo od grofov Mels-Collorodo palačo, ki stoji na trgu „Ginnastica“ in hoče tam napraviti velik „Hotel-pension“; to društvo je neki nameravalo vknjiti tudi hišo, ki je lastnina lanske leto razpuščenega društva „Associazione Ginnastica Goriziana“, ali lastniki hiše ponudbo južne železnice niso hoteli sprejeti, ter so hišo rajše odstopili in prodali novovstanovljenemu telovadnemu društvu „Unione Ginnastica goriziana“ za 21.880 gl. 78 kr.

Iz Čepovana se nam piše: V Grgarju je cepnil ali poginil dne 24. maja vol, katerega je bil pred tremi meseci ugriznil stekel pes. Bolezen ga je mučila 4 dni, razbijal je, tulil in grizil. Živinozdravnik je sicer sodil, da bi bil poginil na kapu urančnega prisada; a ljudje so trdne vere in znamenja bolezní so kazala, da je vol cepnil za steklino. Ljudje so radi tega v toliko večem strahu, ker sti bili od vola opraskani tudi dve osebi.

Dr. Pscheiden, župnik in državni poslanec, je v noči od ponedeljka do toreka v Paldavi vmrl

za mrtodom. Zastopal je kmečke občine Feldbach-Radgona ter bil član katoliškega centra; večkrat je povzdignil svoj glas, posebno, ko je šlo za cerkvene ali kmečke pravice. Njegovi govori so bili zelo zmerni, premišljeni, in so kazali, da govornik stvar, o kateri govori, tudi temeljito pozna.

Spoštujte Gospodove praznike! Na Nemškem vlada grda navada, da goreplazi ravno o velikih polatnih praznikih izlete napravljajo na visoke strme gore; pa ravno o takih dnevih prigodijo se skoro redoma velike nesreče. Tako godilo se je tudi o letošnjih binkoštnih praznikih. Z Bavarskega sporoča se, da sta dva padla čez grozne prepade, in se vabila; enaka dva slučajja zvedala sta se tudi ob Švicarskega.

Proti sužnosti. V tuniškem kraljestvu v Afriki vzdržala se je sužnost se svojimi žalostnimi nasledki do današnjega dne. Po sporočilu Kardinala Lavigarie, ki vse svoje moči npenja, da zatre nečloveško ustanovo, in ki je tudi lanske leto v ta namen po Francoskem in Belgijskem potoval, izdal je tuniški bey odlok, da se v celem kraljestvu sužnost postavno odpravi. To je sad mnogoletnega truda Kardinala Lavigarie, škofa tuniškega.

Požrešen ris. Časopis „Times“ v Madrasu, v izhodnji Indiji ali v Hindostanu v Aziji pripoveduje o nekem risu, kateri je napadal in požrl v letu 1889 vsaki teden enega človeka. Ta ris je znan pod imenom ris iz Tintalakuati in postavljeno je na njegovo kožo plačilo 200 pijatrov (18 gl.) V letu 1889 je požerl 52 ljudi, in v tekočem letu od 1. do 20. januarja vže deset. Ta zverina napada celo ljudi v tropih in se polasti tistega, ki si ga izbere za plen; ljudstva se je polastil tak strah, da si ne upajo staviti se mu v bran. Pred nedolгим časom sedela je mati v sobi zaprte hiše s hčerko. Požrešna zver vplomi duri, popade deklino in jo odnese!

Antipirčni prah (prah proti ognju). V zadnjem listu govorili smo o ognju, v ulici sv. Ivana v hlevu krème all'„aquila nera“, ki je bil pa k malu ugašen.

Da se ogenj ni razširil, ampak koj v začetku omejil, pripomogol je v prvi vrsti nek kemično pripravljene prah za gašenje ognja. Poskušnje s takim prahom so se delale že prej s prav dobrim vspehom v Stračcah.

Veliko zalogo takega prahu ima Anton Mazzoli, lastnik drogerije v Gorici. Prodaja se po prav nizki. Ako se vzame 5 odstotkov tega prahu v primeri z vodo, ki se rabi pri gašenju, tedaj ima voda tako moč, da se ogenj koj omeji in se dalje ne širi.

V občini, kakor tudi v blagor posameznikov, priporoča se ta prah vsem, zlasti pa onim gospodarjem, ki imajo hiše ali skednje s slamo kríte.

V nobeni taki hiši bi ne smel manjkati ta prah.

XXV. redni veliki zbor „Matiče Slovenske“ bode v Ljubljani v sredo dne 25. junija ob 10. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov ogovor. 2. Račun o društvenem novem gospodarstvu v dobi od 1. jan. do 31. dec. 1889. I.*) 3. Volitev treh računskih presojevalcev. (§. 9. a. dr. pravil.) 4. Proračun za l. 1890. 5. Letno poročilo o odborovem delovanju v dobi od 1. jun. 1889 do 31. maja 1890. I. 6. Dopolnilna volitev društvenih odbornikov.

Vsled smrti in po §. 12. dr. pravil imajo letos izstopiti iz odbora: Gg. dr. Dolenc Hinko, Kermavner Valentin, Kersnik Janko, dr. Lampe Franc, Marn Josip, dr. Pohlukar Josip, dr. Sust Ivan, dr. Tavčar Ivan, Tomšič Ivan in † Žolgar Mihael. V odboru pa še ostanejo: Gg. Bartel Anton, Flis Ivan, Grasselli Peter, dr. Gregorič Anton, Gregorič Simon, Hubad Franc, dr. Jarc Anton, Kržič Anton, dr. Lesar Josip, Levec Franc, Majciger Ivan, Navratil Ivan, Pleteršnik Maks, dr. Požar Lovro, Praprotnik Andrej, Robič Luka, Rutar Simon, Senekovič Andrej, dr. Sket Jakob, Stegnar Feliks, Svetec Luka, Šubic Ivan, Šuklje Franc, Suman Josip, Vavrč Ivan, Vilhar Ivan, Wiesthaler Franc, Zupančič Anton, Zupančič Vilibald in dr. Zupanec Jernej.

Vsaj 16 odbornikov mora po §. 12. dr. pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni.

Pri volitvi odbornikov in istotako pri volitvi treh računskih presojevalcev (3. točka) se vstevajo tudi volilni listki tacih društvenikov, ki sicer niso mogli priti sami k zboru, ki so pa vendar volilne listke poslali odboru z lastnoročnim podpisom tako, da ni suma zaradi kake prevare.

7. Posamezni predlogi in nasveti.**)

*) Računski zaključki so gg. društvenikom v društveni pisarni na ogled in jim bodo pri velikem zboru tiskani na razpolaganje.

**) Kdor želi v zmišlu §. 4. lit. a. dr. pravil staviti kak nasvet, mora ga po §. 2. lit. a. opr. r. predložiti odboru in stertiti to vsaj do 21. junija 1890. l., ako hoče, da pride v velikem zboru na razgovor.

Deželni odbor Krajski nam je poslal „Letno poročilo o deželni vinarški, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Rudolfovem za šolsko in gospodarsko leto 1888/9“. Iz tega poročila povzamemo, da je bilo učencev v prvem letu 13 in v drugem 8. Izmed prvotnikov jih je bilo 7 plačujočih, izmed drugoletnikov pa so 4 plačevali, vsi drugi so uživali deželne ustanove. V šolsko leto 1889/90 je na novo vstopilo 14 učencev. Šola ima sedaj 12 štipendistov, ker je deželni odbor zneske štipendij od 120 znižal na 100 goldinarjev. Učenci so večinoma s Kranjskega, s Primorskega sta, kakor smo mogli zapaziti, samo dva, in sicer P. svetti Vinko iz Škrilj na Goriškem in Kocjan Ivan iz Žirov pri Sežani. Učni red, kakršnega je potrdil dež. zbor in ki je bil uveden s pričetkom šolskega leta 1888/9, je zelo primeren, in učencem je dano prilike dovolj, da se morejo teoretično in praktično izuriti v predpisanih predmetih. Učiteljsko osebje šolskega leta 1888/9 je bilo: a) Stalni učitelji: Rihard Dolenc, vodja; Viljem Rohrmann, adjunkt; Jernej Černe, tretji učitelj. b) Pomagalni učitelji: Dr. Josip Marinko, c. kr. gimnazijski profesor v Rudolfovem, učitelj krsčanskega nauka; Otmar Skale, c. kr. okrajni živinodarstvenik v Rudolfovem, učitelj živinodarstva; P. Otokar Aleš, frančiškan v Rudolfovem, brezplačen učitelj petja.

Izdaten, stalen, postranski dohodek si lahko prislužijo sposobne in zanesljive osebe (dosluženim žandarmon) se daje prednost), ki pridejo večkrat z občinstvom v dotiko.
Poprašuje se:
„G. S. 1890,“ Graz postlagernd.

Posilja blago dobro spravljeno in pošiljine prosto!

Teodor Slabanja

možec v Gorici, ulica Merelli št. 17.

priporoča se v ljudno pri visoko častiti duhovščini v napravo cerkvenih posod in orodja najnovejše oblike, kot: monstrance, kelihov itd. itd. po najnižji ceni.

Stare reči popravi, ter jih v ognji pozlati in posrebrni. Na blagovoljno vprašanje radovoljno odgovarja.

Posilja blago dobro spravljeno in pošiljine prosto!

Weisse Seidenstoffe von 60 kr.
 bis fl. 11.45 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150 versch. Qual.) — vers. roben- und stückweise porto- u. zollfrei das Fabrik-Dépôt G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Odlikovanje z svetovnih razstav:
 v Londonu 1862, Parizu 1867, na Dunaji 1873 in spet v Parizu I. 1878.

Prodaja klavirjev s plačilom na obroke.

Klavirji za koncerte in za dom, kakor tudi pianini iz slavno znane firme: Gottfried Cramer, Wih. Mayer na Dunaji prodajajo se po 380 gl., 400 gl., 450 gl., 500 gl., 550 gl., 600 gl. in 650 gl.

Klavirji drugih firm po 280-350 gl.; pianini drugih firm od 350-600 gl.
 Dobijo se vedno v

A. Thierfelder-jevi
 prodajalnici in posojilnici klavirjev na Dunaji, VII, Burggasse 71.

VINSKE IN SADNE STISKALNICE

najnovejše sestave prav pripravne in za 20% bolj močne kot druge.

NA DERŽAVNI SADNI RAZSTAVI NA DUNAJU

meseca oktobra 1888 kot najboljšje spoznane in s *Pervim* darilom obdarovane.

M LINE za grozdje in sadje izgotovljajo in prodajajo

Ph. Mayfahrt et Co.

Fabriken landwirtschaftlicher u. Weinbau-Maschinen, Eisengiesserei und Dampfhammerwerk

Dunaj II, Frankfurt a. M. u. Berlin N.
 KATALOGI in usako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.
 — Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo. —

V samih osmih letih po iznajdbi na stotine priznanj pridobila si je: **Rih. Gaertner-jeva tekoča francoska likavna mast za čevlje.**
 V eni minuti svetijo se čevlji kot zrcalo, ne da bi jih krtačil.

Pomažejo se čevlji samo s to mastjo in v trenutku postanejo in ostanejo tudi črni in svetli saj za 8 dni. Mokrota jej nič ne škodi, da ta mast zabrani celo, da se čevlji tako lahko ne premočijo. Priporočena se posebno veleč. duhovščini, p. n. oficirjem, oskrbnikom, logarjem in sploh vsakemu. Pri c. in kr. vojaki je že davno v navadi. — Tudi konjska oprava čisti se lepo s tem mazilom.

Pošilja se prosto pošt.: 2 skl. za 1.30, 6 skl. za 3 in 12 skl. za 4.80.

Kemična tovarna **RIH. GAERTNER**, c. in kr. vojni oskerbovalec, Wien, Giselastrasse 4.
 Prodaja se pri večih kupcih, usnarjih in čevljarjih. V Gorici ima zalogo: **EMILIO GENTILI**, Via Sigaori.

Nelle tutte traffiche nonché negozi di galanteria.

L'ottimo papire dei cigarette
 e il schietto
LE HOUBLON
 FABBRICATO FRANCESCO DI
CAWLEY & HENRY
 PARIGI
 MEDAGLIA D'ARGENTO, ESPOSIZIONE UNIVERSALE PARIGI 1889.

Deposito generale: OTTO KANITZ & Co., VIENNA.

PRODAJA PAPIRJA

Tiskarna Pallich

v Gorici — Travnik 6

Prodajam po najnižji ceni vse, kar je potreba za pisanje in šolsko rabo. Tiskam knjige in drugo. Imam v zalogi tiskovine za občinske vrste, šolske, molitvene knjige, liate ilustrirane in za modo, slovstvena dela vseh strok.

Tiskovine vsake vrste se oskrbujejo točno in najcenejše.

Nadejaje se mnogih naročil se priporočam z odličnim spoštovanjem

J. Pallich.

„Unio catholica“
 vzajemni zavod za zavarovanje škod na Dunaji, I., Bäckerstrasse 14.
 koncesijovan vsled ministerake naredbe z dnem 28. februarja 1889.

Zavod zavaruje:

Premakljivo in nepremakljivo premoženje proti škodi po požaru, strelu in eksploziji — za taka zavarovanja jamčijo solidarno prvi vzajemni zavarovalni zavodi, kateri so člani razdelilnega društva vzajemnih zavarovalnic. Vseled zveze s vzajemnimi zavarovalnimi zavodi zamore „UNIO“ zavarovanja v največji vrednosti sklepati in dajo na podlagi te zveze svojim zavarovancem največjo varnost. Vsakoletni prebitok razdelil se bode med zavarovance.

Zavod vpeljal je tudi novo, doslej še ne poznato široko zavarovanje, namreč:

Zavarovanje cerkvenih zvonov proti prelomu ali razpoku. V to stroko spada eno škodo, katere niso nasledki požara, temveč ki nastanejo vsled drugih katerih-koli slučajev. K vdeležbi v tej zavarovalni stroki vabijo se vsi predstavitelji cerkveni predstojniki.

Tudi posreduje zavod pri prvih vzajemnih zavarovalnicah

zavarovanje na življenje in proti nezgodam.

Vprašanja glede zavarovanj blagovolijo naj se podpisaneu glavnoemu zastopu ali pa okrajnim gospodom zastopnikom dopošiljati.

Zastopništva po deželi oddajamo zaupnim osebam, katere se naj pismeno ali ustno pri podpisaneu glavnoemu zastopu oglašajo. Za Gorico imenovali smo gospoda M. Kersiča našim zastopnikom.

Ljubljana, meseca februarja 1890.

Glavni zastop zavoda **„UNIO CATHOLICA“** v Ljubljani za Krajske, Spodnje-Štajarske in Primorske.
JOSIP PROSENC.

Hübel urar na Travniku

v Gorici

ima veliko zalogo vsakovrstnih srebrnih in zlatih ur, katere o priložnosti, ko se doli

ZAKRAMENT SV. BIRME

prodaja po tovarniški ceni.

Ure sreberne:

Cilinderca, ki se navije s ključem	stane gl.	7.50
„ remontoir, fine vrste	„ „	8.50
Ankorca, „ z dvojnimi pokrovom	„ „	12.50
Cilinderca za ženske	„ „	9.50

Ure zlate:

Za možke, cilinderca, remontoir	stane gl.	24.—
„ „ ankorca, „	„ „	34.—
„ „ „ z dvojnimi pokrovom „ „	„ „	44.—
„ ženske „ „	„ „	15.—
„ „ z dvojnimi pokrovom	„ „	24.—

Za vsako prodano uro garantuje se edno leto. — Razun ur po imenovani ceni dobijo se v zalogi tudi druge sreberne in zlate ure po prav znižani ceni.

Se spoštovanjem
E. Hübel.